

Fina
WORLD
CHAMPIONSHIPS

**WATER. WONDER.
WELCOME.**

Az első: Belgrád 1973 (1971 helyett)

2016.11.15. 15:22 CET

A Nemzetközi Úszósövetség 1973-ban rendezte első világbajnokságát, Belgrád adott otthon az eseménynek, mely augusztus 31-től szeptember 9-ig tartott. Az 1958-ban épített Tasmajdan Sport és Rekreációs központban feszültek egymásnak és a rekordoknak a versenyzők, ahol a benti és kinti uszodán kívül kosárlabda aréna és labdarúgó-stadion is található.

Az első „vizes” vb-n összesen 47 ország 686 versenyzője vett részt. Az éremlistát két ország sportolói dominálták. Az első helyet végül összesen 38 éremmel (15 arany, 16 ezüst, 7 bronz) az Amerikai Egyesült Államok szerezte meg Kelet-Németország előtt. Amíg a keleti blokkhoz tartozó ország 13 arany-, 6 ezüst- és 9 bronzérmel szerzett, az NSZK mindösszesen 3-at, amivel a 14. pozícióban végzett. A két élvonalas erejét jól mutatja, hogy a képzeletbeli dobogó harmadik helyére odaérő Olaszország sportolói 5 éremmel térhettek haza. A házigazda – akkori nevén Jugoszlávia – egy bronzsal zárta az eseményt.

A férfiakkal – és összesítésben is – az amerikai Jim Montgomery nyerte a legtöbb versenyszámot, szám szerint ötöt. Aranyat szerzett 100 és 200 méter gyorsan, 4 x 100 és 200 méter gyors váltóban, valamint 4 x 100 vegyesben. Ez azt is jelenti, hogy a belgrádi versenyen mind a három férfi váltóversenyt az amerikaiak nyerték.

Magyarország színeiben az első aranyérmel úszásban az úszóválogatott jelenlegi szövetségi kapitánya, Hargitay András nyerte 400 méter vegyesen.

A nők esetében kiemelkedő versenye volt a keletnémet Kornelia Endernek (4 arany), valamint honfitársának Renate Vogelnek (3 arany). A 14 megrendezett úszószámból, 10-nél az NDK himnusza szólalt meg, ebbe beletartozik a két váltószám is.

Műugrásban két számot rendeztek. A 10 méteres toronyugrás versenyében az olimpiákon is legyőzhetetlen legendás olasz Klaus Dibiasi nyert, aki a 3 méteres műugrásban ezüstöt szerzett, alig lemaradva a későbbi győztes amerikai Philip Boggstól. A hölgyeknél, a 10 méteres toronyról a svéd Ulrike Knape kapta a legmagasabb pontszámot és hasonlóan Klaus Dibiasihoz, a skandináv versenyző is ezüstöt kapott az alacsonyabb számban elért teljesítményéért. Őt végül Christa Köhler előzte meg – a nők esetében nem meglepő módon – Kelet-Németországból.

A világbajnokságra gyártott különleges bélyeg.

Szinkronúszásban, mindhárom versenyben ugyanaz a végeredmény született a nemzetek tekintetében. Egyéniben az amerikai Teresa Andersson érdemelte ki a legmagasabb pontszámot, míg a második helyért egy kanadai, a harmadik helyért pedig egy japán szinkronúszó „táncát” ítélték oda. Párosban, az egyéni világbajnok társa Gail Johnson volt és végeztek ismételtlen a kandai és japán párosok előtt. Csapatban sem változott a szereposztás. Amerikai arany, kanadai ezüst és japán bronz lett a végeredmény.

Az első „vizes” világbajnokság vízilabda tornáját a magyar csapat nyerte, amely a hatos döntőben Szovjetuniót és a házigazda jugoszláv együttest előzte meg, igen emlékezetes mérkőzések sorát nyerve meg.

A '73-as belgrádi vb tehát két országról szólt legfőképp, de a résztvevők számából és a média érdeklődéséből látszott, egy kiváló kezdeményezés indult el – még ha nehezen is, hiszen már 1971-ben szerették volna megrendezni az eseményt, ám a FINA anyagi gondjai miatt végül halasztani kellett a projektet. Kevesen gondolták akkor, mekkora show-vá nővi ki magát a viadal.